

vil foreligge, ved jeg ikke. Jeg har sagt, at naar begge Ting enes om en Forfatningsforandring, saa enes vi nok om det andet med. Det vil saa følge ganske af sig selv. Det, der er Hovedsagen, er, at Tingene enes om denne Forfatningsforandring, som her er bragt i Forslag. Saa er jeg mig bevidst det politiske Ansvar; jeg har som Kongens ansvarlige Raadgiver, og derfor kan og vil jeg ikke give andet Svar end det, jeg har givet i mit første Foredrag paa Henvendelse af denne Art.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg har sagt, at Arbejdets Deling var foregaaet saaledes, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) havde taget sig af Højre som det Parti, det særlig kom an paa, medens *han* havde taget sig af Venstre og Regeringen som den Part i Sagen, som det særlig kom an paa. Det kan være, der ikke har været nogen formel Aftale mellem de Herrer herom. Maaſke de nu ere komne saa langt fra hinanden, at de ikke drøfte den Slags Ting, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Men jeg vil sige til det ærede Medlem fra Kalundborg, at helt maa han ikke overse Højre og Højres Betydning i denne Sag. Thi det er klart, at skal en Grundlovsforandring gennemføres, er det ikke nok, at den gennemføres i Folketinget. Den skulde ogsaa gerne gennemføres i Landstinget, og der har Højre Flertal, og uden Højres Bistand vil det være noget vanskeligt at komme til en Forfatningsforandring. (Borgbjerg: Takket være Venstre.) Ja, jeg har ikke nogen Indfyldelse paa det. (Borgbjerg: Ved sidste Landstingsvalg.) Nej, det har jeg ikke haft nogen Ledelse af. Vi have det jo ikke i Venstre, som de Herrer Socialdemokrater have det. Vi tage os ikke for at kommandere vore Meningsfæller med Hensyn til, hvordan de skulle stemme. Skal der stemmes i Kalundborg, have vi set, hvorledes Socialisterne, selv om de krympe sig, blive holdte til Ilden. Vi saa alle Kaptajnerne og Høvdingerne i den socialistiske Lejr komme til Kalundborg for at formaa Socialdemokraterne, der nødt, grumme nødt vilde det, til at stemme paa det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). De fik dem til det. Jeg tror nu ikke, de faa dem til det mere; men jeg erkender, at der er en Kommando der, som jeg beklager, jeg ikke har, men selv om jeg havde den, vilde jeg dog være noget varsom med at anvende den, for den er et stærkt Indgreb i Vælgernes frie Ret til at bestemme, hvem de ville have som Repræsentant.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kunde jo ikke nægte, at det Standpunkt var konsekvent, som vi indtog her fra Regeringens og Venstres Side, naar vi fremsatte det Forslag i Aar, vi som Opposition kæmpede for i Fjor, et Forslag, som vi have drøftet med vore Vælgere og faaet deres Godkendelse af. Men, sagde det ærede Medlem, Ministeriet, og navnlig jeg, har skiftet Standpunkt saa tidt; saa kunde vi skifte denne Gang med. Ja, hvis det ærede Medlem tror, at den Slags Udtalelser ere Vejen til Forstaaelse mellem os, har han mærkelige Begreber om, hvad man kan byde hinanden, naar man overhovedet skal arbejde sammen.

Det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) bebrejdede mig, at jeg ikke har refereret ham korrekt, og jeg erkender, at jeg ikke havde Rigsdagstidenden ved Haanden, da jeg citerede hans Udtalelser om Kvinderne. I Dag har jeg den, og jeg vilde have citeret hans Udtalelser, men det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er kommen mig i Forkøbet, og jeg takker ham, fordi han har citeret af Rigsdagstidenden de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Frederiksberg om Kvinderne. Jeg tror nok, jeg ikke gjorde det ærede Medlem synderlig Uret, da jeg citerede ham, uagtet jeg ikke citerede ham efter Folketingstidenden.

Men det vil vare for længe at komme ind paa alle disse forskellige Drøftelser. Jeg skal da indskrænke mig hertil og kun sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at jeg vilde have anset det for mere hensynsfuldt imod en Kollega, hvis han ikke i saa høj Grad havde henvendt sig til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der er fra-værende paa Grund af Sygdom, en Sygdom, der er ret alvorlig, og det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde holde sig til os andre. Men naar det ærede Medlem har villet benytte denne Diskussion til, hvad han saa ofte har villet benytte Diskussion til, og hvad der fra anden Side ogsaa har været forsøgt, at skabe Mistro med Hensyn til, om jeg og Ministeriet kunne vente Loyalitet fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Side, finder jeg mig foranlediget til at sige, at i den Henseende nærer jeg ikke Spor af Tvivl. Jeg har intet at beklage mig over, og jeg tror ikke, de Herrer skulle spekulere alt for meget i den Adskillelse, de ønske, en Adskillelse, som jeg haaber, de ikke faa den Glæde at se.